

Myke forbindelser, lokale posisjoner

Aud Bækkelunds separatutstilling i Soft galleri, Oslo 7. mai – 7. juni 2015

Tekst til åpningen av Runa Boger;

Jeg så et fjernsynsprogram her forleden om hvordan arkitekter bygger og innreder sine egne hjem. En ung arkitekt hadde bygget sitt hus omkring et veldig gammelt hus. Deler av veggene i det gamle var beholdt. De var skåret til, tilpasset, pusset og slipt, lik at det vakre trevirke fikk en fremtredende plass inne i det nye huset. Den unge arkitekten understreket at vi har et ansvar for det som har vært. Det er viktig å ta vare på en etisk faglighet.

Og det slo meg at det er kanskje akkurat det Bækkelunds utstilling handler om.

Det er alltid en etisk faglighet i Aud Bækkelunds arbeider / kunst.

Hun tar vare på gamle og brukte gjenstander som settes inn i en ny kontekst, eller materialer som kan formes videre og gi ny mening. Det er en assosiasjonsverden som er knyttet til hverdagslivet, det sanselige og ikke sjelden er det tvetydige.

Aud er født og oppvokst i Hedmark, på Furnes. Bor og arbeider i Norheimsund i Hordaland. Hun tok sin utdanning på Kunsthøgskolen i Bergen i 1989 og var i det første kullet som tok hovedfag i tekstil. Hennes tekstile bakgrunn kommer ofte til syne i den håndverksmessige utførelsen og kjærligheten til materiale.

På tidligere utstillinger har Bækkelund vist installasjoner hvor motiv og tema er knyttet til eller hentet fra natur og biologi. Arbeider som har reist eksistensielle spørsmål og filosofiske betraktninger. På hennes siste utstilling var tema hentet fra kontorrekvisita. Til overs blivende binders, blyantstumper og viskelær fikk overraskende utforminger.

Det går en linje fra skog, natur og uteområde via kontor og arbeidsplasser- det mer offentlige og til denne utstillingen som handler om det private og den hjemlige sfære.

Utstillingen kan leses som ett verk og en historie; *Myke forbindelser, lokale posisjoner*.

Den er en klassisk definisjon av en installasjon - ulike gjenstander som aktiverer et rom slik at hele rommet blir en komposisjon.

Å praktisere uendelighet.

I min barndom var syskrinet en skattekiste, en uendelighet av overraskelser. Det var ikke grense for hva man kunne finne, synåler, heklenåler, strikkepinner, knapper i alle størrelser og farger, sytråd, stoppegarn og heklegarn. Syskrinet var som Sareptas krukke – et bilde på utømmelige kilder. En metafor fra Det gamle testamente der profeten Elia bodde hos en enke i byen Sarepta, hvis melkekrukke aldri ble tom. Auds syskrin er fullt av blått heklegarn. Det stiger opp som ånden i Aladdins lampe. Ånden skal tjene og opplyse. En skulptur av forgjengelig garn, men med konkrete og faste hender. Åpne hender er symbol på gavmildhet og skapermakt. Polske kunstnere som Maria Laszkiewicz og Magdalena Abakanowicz har laget lignende skulpturer hvor kroppen er vevet og hendene er utskåret i tre.

Rekonstruert sommer. En høy slank kvinne med lang sommerkjole. Men det er slett ingen kjole. Det er en illusjon. Vi tror vi ser en kjole fordi vi gjenkjenner formen og det tekstile materiale som vanligvis kjoler blir laget av. Referansen går til den belgiske kunstneren

Rene Magritte og hans verk *Dette er ingen pipe*. Litt tilfeldig fant Aud Bækkelund en eske med stoffnøster. Oppklippede tøyremser som var rullet sammen til små nøster og var ment å skulle bli vevet til filleryer. Det ble isteden en dame med mange «baller», eller kanskje hun skal på ball. Og da trenger hun en kavalier.....

Å lokalisere hjemløsheten. For meg er dette en mann. En menneskulptur som står på brede føtter, kanskje er han litt hjemløs. Ikke lett å danse med de føttene. Han føler seg nok mer hjemme i den lokale og svarte jorda på Hedmarken. Et skjelett av kleshengere – uten innhold? Minner om den sveitsiske kunstneren Alberto Giacometti som på midten av 30-tallet utviklet tynne og langstrakte menneske-skulpturer. Han hadde et ønske om å se hvor langt han kunne gå i å fjerne leira, samtidig som skulpturen fortsatt lignet et menneske. Aud har utforsket kleshengerens mulighet til å skape rom og stå på egne ben. Formen og uttrykket er der, innholdet skaper betrakteren.

Spektrale muligheter. Her er en barnesymaskin. Mulig en metafor for flinkhet, flittighet og ikke minst selvstendighet. Kunnskap om søm - for å kunne reparere og sy sine egne klesplagg var, for ikke så altfor lenge siden, en dyd av nødvendighet. Den tiden er forbi.....

Og så har vi krakken. Taburetten – den trauste kjøkken stolen. Ingen stol til slappe av i. På denne må man sitte rett i ryggen og bli fort ferdig. Fremtidsvisjoner for barnet, er også til stede..... på en hylle står regnbuen i form av trådsneller i alle regnbuens farger. Et dekorativt innslag, men også en utforskning av lyset som de ulike fargene utstråler.

Over det hele henger stjernen på nattehimmelen.

Starry, starry night. En ornamental lek med kleshengere. En utforskning av kleshengerformen og mellomrommene som oppstår når mange elementer settes sammen. Et kaleidoskop, denne gange uten farge.

Karakteristisk for Bækkelunds kunst kan være: Stemningsskapende og overraskende, lekent og intuitivt, men også reflekterte tanker, seriøse undersøkelser og nitidig bearbeiding av materiale. Ut av det mest dagligdagse vokser nye kunstprosjekter.

Arbeidene knytter an til vår kulturhistorie og til feministisk kunst. Kunst som bearbeider subjektive erfaringer og opplevelser og henter inspirasjon fra den hjemlige sfære.

Det er også spor av Arte Povere - Italiensk fattigkunst. En politisk radikal kunst som oppsto på 1960-tallet, med ønske om å bryte skillet mellom kunst og liv. Blant annet ved å lage kunst i ukonvensjonelle materialer.

Bækkelund er en historieforteller, ikke ulik den danske forfatteren Karen Blixen.

Bækkelund forteller om sine erfaringer, minner, opplevelser, drømmer og fantaserer over velkjente husgeråd.

Hun tar vare på det gamle og ser poesien og verdien i brukte objekter hvor levd liv har satt sine spor. Arbeidene til Aud Bækkelund skaper og gir assosiasjoner. Hun gir oss en ledetråd - som det er opp til oss, som publikum, å bygge videre på.

Runa Boger

Oslo, 7. mai 2015

Runa Boger er tekstilkunstner har MA i kunsthistorie og er redaktør i Soft magasin